

Novi grobovi



FRANK BRUNDULA

Kakor smo včeraj poročali, je preminil v ponedeljek zvečer v Doctor's bolnišnici poznani Frank Brundula, stanujoč na 583 Bishop Rd., Highland Heights, O. Star je bil 53 let in je bil doma iz vasi Storje pri Krasu, odkoder je prišel v Ameriko ko mu je bilo 17 let. V družbi svojega sina Rudolpha in Johna Steaglerja je vodil znano Bruns Brush Co. na 18704 Nottingham Rd., kjer so zadnjih osem let izdelovali krtače za vašo čistilce. Bil je član društva Naprej št. 5 S.N.P.J.

Tukaj zapuša soprogo Mary, rojena Tekavec, dva sinova, Rudolpha in Williama, brata Rudolpha, dva vnuka in bratranca Franka Kure v Newberry, O., in Frank Stanich v Clevelandu, s katerima je bil v tesnem prijateljstvu, v starem kraju pa zapuša sestro Marijo Podgornik. Pogreb se vrši v soboto zjutraj ob 9.15 uri iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine ob 10. uri in nato na pokopališče Calvary.

JOSEPH KOMLANC

Danes zjutraj ob 9. uri je preminil v St. Elizabeth bolnišnici v Youngstownu, Ohio, Joseph Komlanc, star 60 let, stanujoč na Pittsburgh Ave., Avon Park, Girard, Ohio. Podlegel je možganski kapi, katerega ga je zadela v petek zvečer. Doma je bil iz Jerman vrha pri Bučki na Dolnjem, odkoder je prišel v Ameriko pred 44 leti. Bival je ves čas v Girardu ter je delal pri Ohio Leather Co. Bil je član društva Slovenska Bistrica št. 42 S.D.Z. in Samostojnega podpornega društva.

Zapuša soprogo Barbaro, rojena Sipkusi, sinova Joseph in John, hčer Mrs. Rose Ris, dva vnuka, sestro Mrs. Mary Bahn v Niles, Ohio, in nečaka Andy Kocjan v Niles, O., v starem kraju pa brata Toneta in Vincenca ter sestro Terezijo Gorenc. Čas pogreba se poroča jutri.

JOHN PAULICH ST.

Kakor smo včeraj poročali, je v ponedeljek preminil v Californiji poznani John Paulich st. Pred petimi leti se je z ženo selil v Californijo, pred tem je vodil gostilno več kot 20 let na vogalu St. Clair Ave. in E. 53 St., še pred tem pa je bil gradbeni kontraktor. Doma je bil od sv. Lovrenca, odkoder je prišel v Ameriko leta 1913. Bil je član društva Vodnikov venec št. 147 S.N.P.J. in društva France Prešeren št. 17 S.D.Z.

Tukaj zapuša soprogo Stephanie, rojena Ahey, in šest otrok: Mrs. Augusta Wangler v Huron, O., Mrs. Jean Jancigar, Rudolph v Los Angeles, Calif., Mrs. Stephanie Lovko v Los Angeles, John ml., ki vodi trgovino na 15813 Waterloo Rd., in Mrs. Greta Schwartz v Lakewood, Ohio, brate in sestre: Frank in Vincent v Brooklyn, N. Y., Mrs. Gita Cieplowski v Californiji, Mrs. Mary Rijavec v Clevelandu in Jim v Californiji, 14 vnukov in več sorodnikov. Truplo

ZADNJI POSKUS Z ATOMSKIM OROŽJEM V PUŠČAVAH NEVADE

Leto 1955 je za Ameriko leto preskušanj vseh vrst atomskega orožja. Teh poskusov je s sedanjim poskusom v Nevadi skupno 13. Vseh poskusov z atomskim orožjem, tudi z vodikovo bombo, je Amerika izvršila 50 po številu.

Ko gre za te poskuse, je radi jasnosti treba naglasiti, da ne gre samo za poskuse z navadno in z vodikovo atomsko bombo, marveč za vse vrste atomskega orožja. In to v napadalne, pa tudi v obrambne namene.

Med atomsko orožje spadajo na primer tudi raketne bombe. Poskusili so, seveda v obrambne namene, ali je taka atomska protiletalska raketa, zagnana v krdo bombnikov, ki se bližajo, da bombardirajo, sposobna, da te napadalne bombnike v zraku s svojo eksplozijo uniči. Izkazalo se je, da je taka raketa atomska bomba sposobna razbiti ves konvoj bombnikov, neglede na njihovo število. To je velika iznajdba v protiletalski obrambi.

Izkazalo se je tudi, da ne gre, da se delajo na celini poskusi z vodikovo atomsko bombo, ker je eksplozija te bombe preveč nevarna in so posledice še vedno nepredvidljive. Gredo v silne da-

bo dospelo v četrtek v Cleveland ter bo položeno na mrtvaški oder v četrtek zvečer ob sedmih v Grdinovem pogrebem zavodu, 1053 E. 62 St., odkoder se pogreb vrši v soboto zjutraj ob 11. uri v cerkev sv. Vida in nato na pokopališče Calvary.

JACOB PIERMAN ST.

Včeraj zjutraj je preminil na svojem domu Jacob Pierman st., star 78 let, stanujoč na 1157 E. 71 St. Doma je bil iz Kamnika, fara Preserje, odkoder je prišel v Ameriko pred kakimi 54 leti. Delal je pri Park Drop Forge Co. kot čuvaj, zadnje čase pa je bil upokojen. Bil je član društva sv. Vida št. 25 K.S.K.J. in društva Lunder Adamič št. 28 S.N.P.J.

Tukaj zapuša soprogo Agnes, rojena Lavrič, doma iz vasi Mala Slivica, fara Velike Lašče, s katero sta v februarju 1952 leta obhajala zlato poroko, pet sinov: Joseph, Jacob ml., Frank, Stanley in Henry, dve hčeri Mrs. Josephine Perko in Mrs. Anna Hopkins, 12 vnukov in dva pravnuka. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8.30 uri iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

JOHN PAVLIČ

Kakor smo včeraj poročali, je po dolgi bolezni umrl v Marymount bolnišnici John Pavlič, star 72 let. Zadne leto je bival pri hčeri na 1252 E. 134 St., preje pa dolgo let na 14702 Sylvia Ave. Doma je bil iz vasi Gora pri Zagrebu na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 45 leti. Več let je delal pri Lucas Machine Tool Co., zadnja leta pa je bil upokojen. Soprogo Elizabeth je umrla leta 1949.

Tukaj zapuša štiri otroke: Mrs. Violetta Cooke, Mrs. Agnes Copeland, pri kateri je živel, Carl Seges in Mrs. Frances Lewis v Los Angeles, Calif., sedem vnukov, pet pravnukov in več sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., v cerkev sv. Jeronima ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

POKOJNINA TUDI ZA PREDSEDNIKE!

Predsednik ameriške republike je bila in je ena najbolj pomembnih osebnosti sveta. Mnogi bi pričakovali, da dobro zasluži ta ameriški predsednik. Če pa vzamemo, da ima le \$100,000 redne plače, \$50,000 izrednih dohodkov, pa če upoštevamo, kakšne dohodke imajo vidni športniki, tisti, ki nastopajo po filmih, na televiziji in radiu, da ne omenjamo razne industrijske magnate, potem moramo priznati, da je plača ameriškega predsednika v resnici skromna!

Če primerjamo plačo ameriškega predsednika z bivšo plačo kralja Aleksandra v Jugoslaviji, bomo se začudili, kako je bilo mogoče, da si je dal kralj plačo v tej mali in razmeroma revni državi, ki je bila najmanj desetkrat višja od plače ameriškega predsednika!

Ameriški predsedniki nimajo nobene pokojnine. Res je, da so na tem mestu le kratko dobo, navadno štiri leta, morda osem. Res je tudi, da bivši predsedniki imajo tudi po odhodu iz Bele hiše odprto pot v javnem življenju. Lahko dajo svoje ime na razpolago raznim industrijskim družbam, samo za reklamo. Ali pišejo spomine. Sicer pa so jim odprte tudi druge službe. Vendar pa se je oglasil med kongresniki v Washingtonu nek čut, da je prišel čas, ko naj bivši predsedniki ostane izven raznih kupčij, pa naj ima zagotovljeno življenje. Dobi naj pokojnino.

Senatni odbor je že sklenil, da naj dobi bivši predsednik na leto \$22,500 pokojnine; tudi posebne prostore za svoj urad, tajnika, prednosti proste poštnine za svojo pošto. Vdova predsednika pa naj bi prejela \$10,000 na leto.

Če bo sklep odbora v senatu postal zakon, pridejo v poštev: Herbert Hoover in Harry Truman kot bivša predsednika, predsedniške vdove pa so po Woodrowu Wilsonu, Calvinu Coolidgeu in Franklinu Rooseveltu. "Prav bi bilo, da se bivši predsedniki ne bi bavili z 'businessom', sploh s posli, ki niso v skladu s častjo svojega bivšega urada," pravijo senatorji.

Pogodba z Nemčijo predvideva celo vrsto drugih notranjih zakonov, če naj se pogodba kot taka spravi v življenje. Zato je dvotretnjska večina v nemški zgornji zbornici izredno važna.

ODLIKOVANJE, ČETUDI POZNO

Ameriško poveljstvo za kopno vojsko objavlja kratko, da je bil "G. I. Joe" odlikovan kot junak iz druge svetovne vojne. "Joe" je golob, ki je leta 1943 v vojni v Italiji letel 20 milj in to razdaljo preletel v dvajsetih minutah, pa je prinesel britanski vojaški posadki, ki je štela tisoč mož, sporočilo, da se nahajajo v nevarnosti bombardiranja. Rešil jim je življenje.

Po 12 letih se je vojaška birokracija spomnila na goloba in ga odlikovala.

Redna seja

V četrtek zvečer se vrši seja ženskega odseka farne S.N.P.J. v Slov. delu domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 7.30 uri. Prosi se vse članice, da se je gotovo udeležijo.

KO SMO KOS POLIU, JE NAPOVEDAN BOJ TUDI PLJUČNICI, MALARIJI IN TUBERKULOZI

Poraz komunistov

DUNAJ, 25. aprila — V provinci Dolnja Avstrija, ki je sestavni del republike Avstrije in ki je pod sovjetsko okupacijo, so se vršile občinske volitve. Značilno je, da so komunisti dobili le tri odstotke oddanih glasov.

K volitvam v Dolnji Saški: Dolnja Saška je v Zapadni Nemčiji tretja provinca po velikosti. Pri zadnjih splošnih volitvah so dobili nemški socialni demokrati večino, ne pa absolutne večine, da bi sami lahko sestavili vlado.

Mi s svoje strani moramo podčrtati pomen teh volitev, ker gre za Zapadno Nemčijo, ki naj postane dne 5. maja svobodna, ki dobi pravico, da se zopet oboroži. Tudi Zapadna Nemčija ima dve zbornici: zbornico poslancev in zgornjo zbornico; v Ameriki pravimo tej zgornji zbornici senat. Kakor v USA, tako tudi v Zapadni Nemčiji pošljejo posamezne province svoje zastopnike v zgornjo zbornico. Je pa ta razlika, da odvisi od števila prebivalstva, koliko delegatov gre v zgornjo zbornico in ne kakor v USA, da vsaka država voli le dva senatorja brez ozira na število prebivalstva. Druga razlika je ta, da v Zapadni Nemčiji te delegate "senatorje" imenuje vlada, jih torej ne voli ljudstvo, kakor v Ameriki. Tudi nemška zgornja zbornica mora, kakor ameriški senat potrditi vse mednarodne dogovore. Za enkrat ima Adenauer še večino v zgornji zbornici in je njegova sedanjaja glavna skrb ta, da tudi v Spodnji Saški pripravi pot do take koalicijske vlade, ki bo poslala v skupno zgornjo zbornico take delegate, da bodo glasovali za Adenauerja. Ko gre za take mednarodne pogodbe, mora biti podana dvotretnjska večina, če naj pogodbe bodo odobrene.

Pogodba z Nemčijo predvideva celo vrsto drugih notranjih zakonov, če naj se pogodba kot taka spravi v življenje. Zato je dvotretnjska večina v nemški zgornji zbornici izredno važna.

Pogodba z Nemčijo predvideva celo vrsto drugih notranjih zakonov, če naj se pogodba kot taka spravi v življenje. Zato je dvotretnjska večina v nemški zgornji zbornici izredno važna.

VROČA KAVA ZA "ŽRTVE"

Podjetje Vacuum Can Co. v Chicagu je imelo pripravljenih 400 skodelic vroče kave, da jo z letalom prenese v Las Vegas v Nevadi, da bo postreglo tiste, ki bodo vsled eksplozije atomske bombe prizadeti in jim bo potrebna gorka močna pijača. Družba Vacuum Can Co. je bila vsak trenutek pripravljena, da da letalu signal za odlet, pa tudi, da čaka toliko časa vedno z vročo kavo, dokler do atomske eksplozije res ne pride.

85. rojstni dan

Včeraj je Mr. George Jenko iz 16119 Huntmere Ave. obhajal svoj 85. rojstni dan. Sorodniki in prijatelji mu kličejo: Zivel še na mnoga leta!

Iz bolnišnice

Iz bolnišnice se je vrnila Mrs. Jennie Skotin, ki se še vedno nahaja na domu pod zdravniško oskrbo. Prestala je operacijo na očesu. Prijatelji jo sedaj lahko obiščejo na domu.

DELA SE V LABORATORIJAH, DA SE NAJDE CEPIVO

Ameriško šolsko mladino cepijo s cepivom zoper polio. Cepivo je nova iznajdba, katere pa niso stresli kar iz roka. Treba je bilo mnogo dela v laboratorijih in šele postopoma smo prišli do sredstva, ki je v boju zoper polio dognano učinkovito. Polio je torej premagan. Dejstvo samo je podžgalo tudi tiste znanstvenike, ki v raznih laboratorijih iščejo cepivo zoper druge bolezni, pa pričakujejo, da se bodo morda že v bližnji bodočnosti enako, kakor v slučaju polia, objavili pozitivni rezultati. Toda dela se!

Kože so bile še dva stoletja nazaj običajna bolezen. Edward Jenner je iznašel cepivo zoper koze in ta bolezen ni več nevarna.

Pasja steklina, pa tudi kar je z njo v zvezi! Francoz Louis Pasteur je znašel cepivo zoper pasjo steklino. To je bila sicer osnova, iz te osnovne iznajdbe so šli naprej in cepljenje mladine po prvotni iznajdbi Pasteurja se vrši dalje, kakor vsakdanja praksa. Ta bolezen je torej premagana.

Jonas Salk je sedaj znašel cepivo zoper polio. Njegova iznajdba je dala povod, pokazala pa tudi pota drugim znanstvenikom, ki se pečajo z raziskavanjem cepiva zoper druge bolezni.

Kože so odpravljene. Diphteria ni več taka mora kot je bila nekdaj tudi za mladino. Pljučne bolezni še razsajajo. Razsaja rak.

Če vzamemo pljučne bolezni, pa rabimo splošni izraz "influenca," se bomo spomnili prve svetovne vojne. Takrat smo jo imenovali špansko bolezen, pojavljala pa se je masovno in enako pobirala ljudi v masah. Ameriški vojniki imajo ugodnost, da dobi cepivo zoper influenco tudi v masah. To cepivo je danes na razpolago in se lahko uporablja kot preventivno sredstvo v tistih krajih, kjer se bojuje, da zna bolezen postati nalezljiva.

In jetika! V Združenih državah je svojočasno mnogo kosila. Med desetimi hudimi boleznimi se je imenovala tudi jetika. Še danes boluje na jetiki 1,200,000 Amerikancev, pride torej na vsake tisoč prebivalcev osem jetičnjakov. Če imamo cepivo zoper jetiko. Daje se tistim, ki morajo živeti ali delati v bližini tistih, ki so na jetiki oboleli. Dela pa se enako na zboljšanju tega cepiva, na zboljšanju ne samo kot preventivnega sredstva, marveč kot zdravila zoper jetiko kot tako.

Dela se na cepivu zoper malarijo, bolj rečeno na zboljšanju tega cepiva. Morda bo tudi v bližnji bodočnosti zdravniški znanosti uspelo, da pomaga ravnotako z 90 odstotkom bolnim na raku in na srčnih boleznih. Ameriška centralna zdravstvena oblast je prepričana, da se nahajamo na velikem prehodu načina in sredstev zdravljenja najbolj razširjenih bolezni. Amerika naj pomaga!

Zadnje vesti

Dopolodne bo še oblačno, popoldne jasno in sončno, se napoveduje za danes. Najvišja temperatura dneva bo 63 stopinj, najnižja 44 stopinj. Na Rocky Mountains sneži.

Danes se začne pred sodnikom Blythinom razprava v zadevi zdravnika Samuela Shepparda. Gre za to ali naj se dovolí obnova postopanja ali ne. Na razpravo sta povabljeni dva strokovnjaka iz kriminalnega polja. Eden je poznani profesor Kirk iz Californije, ki hoče dokazati, da je bil morilec Marilyn Sheppard levčar. Njega je povabila obramba. Tožilstvo pa je povabilo znanega dr. Moritza, da pričevanju pristostuje in sledi poteku predloženih dokazov za ponovno obravnavo.

Danes ima predsednik Eisenhower tiskovno konferenco. Babil se bo s položajem okrog Formoze.

Državni tajnik John Foster Dulles je na včerajšnji tiskovni konferenci zatrdil, da se Ameriška lahko pogaja direktno s kitajskimi komunisti, ne da bi stavili Čiang Kajšeka v kako posebno nevarnost. Vsekakor diplomatska izjava, ki da sklepate na vse mogoče—v prid in v škodo Čiang Kajšeka.

Admiral Radford in podtajnik Robertson sta na poti iz Formoze v Washington. Zanimivo je, da je podtajnik Robertson pred svojim odhodom osebno obiskal otok Quemoy, Radford pa ni šel tja, češ, da je prehlajen.

Ta ponedeljek se sestanejo na Dunaju v Avstriji predstavniki Zedinjenih držav, Velike Britanije in Francije, da se dokončno sporazumejo o mirovni pogodbi z Avstrijo. Po zatrditvi iz treh prestolic omenjenih držav, je neodvisna svobodna Avstrija gotova stvar.

Rudolph Hess je bil namestnik Adolpha Hitlerja. Po vojni je bil kot vojni zločinec obsojen na do smrtne ječe. Rudolph Hess sedi v zaporih jetnišnice Spandau v Berlinu in je poskušal s samomorom končati svoje življenje. Ameriški zdravniki so ga s hitro operacijo ohranili pri življenju.

V Washingtonu je bil važen sklep finančnega odbora senata, ki pooblašča predsednika Eisenhowerja, da lahko do 15 odstotkov zniža uvozno tarifo za uvoz tujega blaga v Ameriko. Torej za svobodnejšo trgovino z zunanjim svetom.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day
Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July
SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROCNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50
Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

EISENHOWER SE JE ZNAŠEL

(1)

Ni nobenega dvoma, da je bivšega generala Eisenhowerja poslal v Belo hišo kot predsednika velekapital. Sprememba je potrebna! To je bilo volilno geslo pri predsedniških volitvah leta 1952. Kakšna sprememba pa?

Ne gre samo za osebnost, marveč za ideje, ki naj jih ta osebnost predstavlja.

Ameriški izolacionisti, ki hočejo obdati Združene države s kitajskim zidom, so mislili, da bo Eisenhower trobil v njihov rog.

Ameriški kapital je hotel spremembo v tem smislu, da poruši vso zakonodajo zadnjih dvajsetih let, ki je kapital omejevala, delavcu pa pomagala. To zakonodajo imenujemo s kratko besedo socialno zakonodajo, z njo pa je začel pokojni Franklin Delano Roosevelt, sploh demokrati. Kapital je hotel, da naj bo prost in skorišča kar se da skoriščati brez kakke omejitve.

V republikanski stranki sami so dvignili glavo tisti, ki bi v Ameriki radi vpeljali neke vrste fašizem in nacizem. Ni nobena skrivnost, da so se metode fašizma in nacizma že uveljavljale v Ameriki.

Imamo organizacijo Združenih narodov. Amerika je članica te zveze. Ne samo izolacionisti, marveč kratkovidni Amerikanci in Amerikanke sploh, so si to organizacijo predstavljali po svoje. Niti ne vidijo, da je v New Yorku mogoča stavba, v kateri je središče Združenih narodov. Nočejo videti, da je ta ustanova sama na sebi s središčem v Združenih državah nekaj posebnega, kar privabi na sto tisoče, če ne na milijone tujih ljudi v mesto New York v Ameriki.

Trgovina je notranja in zunanja. V notranji trgovini velja svobodna konkurenca, v zunanji trgovini pa je ta ali prosta, torej enako po načelu svobodne konkurence, ali pa se dajo velike omejitve. Izolacionisti bi sami sebi v nasprotju radi imeli dolar povsod, povsod tudi dobičke. Ne dopustijo pa, da bi prihajalo tuje blago v Ameriko. Zopet težko vprašanje zunanje trgovine, zopet vprašanje tarif in carin. Če naj pustimo tuje blago tudi v Ameriko, ker naše naj gre tudi v tuji svet, ne bomo nalagali za uvoz tujega blaga ogromnih carin.

Predsednik Eisenhower je brez dvoma kapitalistično navdahnjen. To po svoji vzgoji, to po stari šoli Amerikanca. Naj se investira, naj se producira, pa bo zaposlitev, pa bo zaslužek na vse strani. Končno velja iz stare šole, da je kdo prišel v Ameriko, da zasluži. Toda časi se spreminjajo. Ne samo, da zasluži, marveč koliko in kako zasluži. Amerika se je morala brigati za človeka kot človeka.

Ni nobenega dvoma, da je v republikanskem in kapitalističnem svetu nad Eisenhowerjem precejšnje razočaranje. V Ameriki obstoja na primer velika ženska organizacija "Hčere ameriške revolucije," ki je ultrareakcionar. Ko je imela ta organizacija svoj občni zbor, je povabila tudi predsednika Eisenhowerja, da se ga udeleži. Ne on, ne njegova žena nista šla na občni zbor, "hčerke" pa so bile razočarane.

Razočaran je kapital, ki je hotel pomesti s socialno zakonodajo in z delavskimi unijami. Razočarana je tista družba, ki izvaža, ker Eisenhower zahteva svobodnejšo zunanjo trgovino.

Rekli smo, da je Eisenhower brez dvoma pristaš stare šole. Če pa pojmuje tokove sodobnega življenja, ne seže predaleč, če trdimo, da je Eisenhower veliko pridobil v svoji vojaški službi. Bil je general, bil je celo vrhovni ameriški poveljnik in to v strašnem vojnem času zadnje svetovne vojne. Kdo pa se je boril na vseh mogočih frontah, v zraku in na morju, kdo je bil ranjen in kdo je bil ubit za koristi Amerike? Vojak, vzeti iz ameriškega ljudstva, ne pa bankir, industrijalec, skratka peščica ljudi, ki ima pred seboj vedno le svoje lastne interese.

Na to množico vojakov iz ameriškega ljudstva Eisenhower tudi kot ameriški predsednik ni mogel pozabiti. Za nas je čisto gotovo, da je Eisenhowerju njegov bivši vojaški visoki položaj delno odprl oči tudi njemu samemu, ko gre za pojem, kdo je pravzaprav pravi Amerikanec in kaj to pomeni—ameriško ljudstvo, ameriški narod, ameriška skupna blaginja. Zato se ni čuditi, da Eisenhower ni šel po potih kot mu jih je hotel pokazati velekapital, marveč je ubral—srednjo pot.

UREDNIKOVA POŠTA

Slovenska opera v Ameriki

CLEVELAND, Ohio—V nedeljo, 24. aprila sta imela Slovan in Adria skupni koncert. Ljudi je bilo toliko, da so morali stati, ker ni bilo dovolj sedežev. Skoraj vsi solisti, ki sodelujejo pri operi "Figarova ženitev" so bili tam.

Zvečer pa je bila skušnja napovedana za ob pol osmih. Na radio so obljubljali tornado. Naša vrta pianistinja Vera Slejko, ki je z vso dušo spremljala petje Adrije in Slovana popoldne, naj bi zvečer neumorno igrala za celo Mozartovo opero.

Mislil sem, da nikogar ne bo. Toda ob pol osmih so bili vsi na mestu. Ni jih strašil tornado, ker vztrajni so v tem, da vzdržijo opero v slovenskem jeziku v Ameriki. Naj vas opominam, da so vsi sodelujoči tukaj rojeni otroci slovenskih staršev.

Opera "Figarova ženitev" bo v nedeljo, 15. maja. Ne glede kam vas vleče, rezervirajte si ta dan za predstavo Glasbene Matice.

Vstopnice dobite pri Orazmoh ali pri članih Glasbene Matice.

Anton Šubelj.

"Slovenski pionir" ji ugaja

Kakor je že bilo poročano, je Mr. Frank Turk iz 1112 E. 174 St. izdal brošuro "Slovenski pionir," ki vsebuje nekaj zgodovinskih podatkov naših prvih slovenskih naseljencev v Clevelandu. Knjiga je bila oglašana še predno je izšla in veliko rojakov so si jo naročili. Cena je bila nekoliko nižja za naročila, ki jih je Mr. Turk prejel pred izdajo. Da naročnikom knjiga ugaja, je razvidno iz sledečega pisma, ki ga je Mr. Turk prejel od Mrs. Anzele, ki je doplačala razliko med vsoto za naročila pred izdajo in po izdaji. Njeno pismo se glasi:

"Chisholm, Minn.

"Čenjeni g. Turk:
"Knjigo sem prejela. Je zelo zanimiva in lično urejena ter sem jo zelo vesela. Vsa družina jo z veseljem čita. Hvala vam za delo in trud, ki ste ga imeli s to knjigo.

"Tukaj prilagam 50 centov. Ko sem knjigo vnaprej naročila, sem bila priložila en dolar, kolikor je bila cena določena tedaj.

"Pozdrav

"Mary Anzele."

60 Odstotkov AMERIKANOV IMA BOLNIŠKO ZAVAROVANJE

Američani v vedno večjem številu spoznavajo, da pomeni bolniško zavarovanje zaščito pred velikimi in nepričakovanimi izdatki za bolnišnico ali zdravnik. Lani se je prvič zgodilo, da je število oseb s prostovoljnimi bolniškimi zavarovanjem preseglo 100 milijonov. To pomeni, da ima zdaj nad 60 odstotkov vsega prebivalstva Združenih držav eno izmed vrst bolniškega zavarovanja. Najmočnejša je skupina, ki je zavarovana za izdatke v zvezi z bolnišnico, V to skupino spada 103 milijone oseb. Tej skupini sledi 88 milijonov oseb, ki so zavarovane za primer operacij in 47 milijonov zdravniških izdatkov. Mnogo ljudi ima tudi več kot samo eno zavarovanje. Če upoštevamo, da je bilo konec l. 1941 samo 16 milijonov ljudi, ki so bili zavarovani za primer stroškov v bolnišnicah, oziroma da je bilo manj kot 7 milijonov tistih, ki so bili zavarovani za primer operacijskih posežkov, dočim je bilo zavarovanje za kritje zdravniških izdatkov skoraj nepoznano, moramo reči, da so prinesla zadnja leta v resnici izreden porast v bolniškem zavarovanju.

(Common Council).

Premišljen umor ali duševna zmeda?

V postojnskem okraju je bilo veselo pustno razpoloženje na višku, ko je nanj nenadoma legla kot težka mora vest o umoru, ki se je pripetil v Zalogu pri Postojni. Soseda 55-letnega krojača Jožeta Belavca je javila postaji Ljudske milice, da leži ta z razbito glavo v svojem stanovanju mrtev.

Vsak umor napravi na človeka tesnoben vtis, pa naj ga je storil kdor koli. V tem našem primeru pa je vtis toliko močnejši, ker je zgodba okrog morilca—18-letnega deklet podobna. Odiseji, seveda, če vzamemo zgodbo tako, kakor jo je v preiskavi pripovedoval morilka sama.

Radovanka Rakidžić je doma iz Panceva. V družini je živela v močnih nesoglasjih in nerazumevanju. Bila je brez službe in brez sredstev. Da bi si našla zaposlitev, se je podala iz Panceva na pot za kruhom. Več kot 500 km dolgo pot je prehodila pes. Šla je skozi Beograd, Zagreb in Ljubljano. Povsod je zama iskala zaposlitev. V Ljubljani sreča nekega človeka, ki mu je potožila svoje gorje. Ta ji je dal pismo za svojo sestro, ki živi v Logatcu. Z iskrico upanja je odšla v Logatec, seveda spet peš, lačna, strgana in bosa. Tudi tu ni našla službe. Šla je naprej do Planine proti Postojni. Na cesti v bližini Zaloga je neko žensko prosila za kosček kruha. Ker ta kruha ni imela pri sebi, jo je odpeljala na dom, kjer ji je postregla s kruhom in mlekom. Brat ženske, Jože Belavec ji je dal priporočilo za lesno industrijsko podjetje, to pa je Radovanka napisalo na hrbtni strani tega priporočila naslov posredovalnice za delo v Postojni.

V upanju, da ji bo le uspelo najti delo, se je javila v omenjeni posredovalnici, kjer jo referent ni hotel sprejeti, češ, da uradujejo le od 8. do 14. ure! Rotila ga je, naj jo vseeno sprejme, da je lačna in bosa. Sledil je odgovor: To ni važno! Vsa obupana je odšla spet na pot. Na cesti proti Pivki je srečala sestro krojača Belavca, ki jo je potem, ko ni našel zanjo prenočišča, vzela k sebi, ji skuhal polento in ji postal v kuhinji.

Kakšne misli so se to noč pletle v glavi Radovanke, ve le ona sama. Po več kot 500 km prehojenih poti je našla nekoga, ki jo je človeško nahranil in ji je dal koticke, da se odpočije. Videla je okrog sebe obleke, sama pa je bila raztrgana in bosa. Okrog pol štirih zjutraj je potrkala po steni in zbudila Jožeta Belavca. Potožila mu je, da jo boli glava in ga zaprosila za cigareto. Dobila jo je in spet legla. Kaže pol ure zatem je prišla v Belavčev sobo. Belavec, ki je bil buden, jo je vprašal, kaj hoče. Pozanimala se je, kje ima ključ od veznih vrat. Med tem ko se je Belavec v postelji dvignil, da ji odgovori, ga je udarila po glavi z desko, ki jo uporabljajo gospodinje za tolčenje mesa. Udarila je še enkrat, najprej s plosko stranjo deske, potem pa še z njenim robom.

Tako je človeka, ki ji je storil le dobro, umorila, potem pa zbežala. S seboj je odnesla črni plašč, dve obleki in še nekaj drugih oblačil. Namenila se je proti Reki. V Prestranku jo je vzel na tovorni avto neki šofer in jo vozil do Bistrice. Tu je soferja, ki ji je obljubil, da jo odpelje do Reke, čakala tri ure. Ker ga ni bilo, je nadaljevala pot peš. V Dolnjem Zemunu pri Ilirski Bistrici je stopila v gostilno, kjer je bila pustna veselica. Dve ženski sta ji dali 150 din, da si je kupila sira in kruha. V Jelšanah pa je bila aretirana.

—Slovenski Poročevalec

"Oglašajte v Enakopravnosti"

Ob Tihem oceanu

Piše FRANK KERŽE

Najvišji v Evropi

Malo je naših ljudi v Ameriki, ki bi ne vedeli vsaj nekaj o najvišjem stolpu v Evropi. Ime mu je Eiffelov stolp. Stoji v Parizu. Poznan je zato, ker je viden od vseh strani mesta enostavno zato, ker je višji kakor katera koli druga zgradba. Poznan je po vsem svetu. Ima svojo zgodovino in zato je vredno, da vsaj nekoliko vemo, odkod ga je prineslo in kaj pomeni.

Pred dvema leti je neki Francoz prejel v dar en francoski avtomobil. S čim ga je zaslužil? Enostavno s tem, da je bil 25 milijonski obiskovalec Eiffelovega stolpa. Imenuje se po možu, kateri ga je zamislil in postavil. Ta mož je bil inženir Gustav Eiffel. Velika misel in veliko delo—da daleč ne najvišje na svetu. Amerika je prekosila Eiffelov stolp, ki je samo 984 čevljev visok. Tako ima naš New York med drugimi eno izmed najstarejših zgradb—Chryslerjev nebotalnik, ki je 62 čevljev višji od Eiffelovega stolpa. Še višja je Empire State zgradba, ki je visoka 1250 čevljev. Z dodatnim stolpom za "televizor" pa bo ta zgradba še par sto čevljev višja. Seveda imamo še na ducate zgradb v New Yorku, ki so višje, kakor je Eiffelov stolp v Parizu. Pa kaj mislite, da se je zastran tega, kar se je sezidalo v New Yorku, kaj izgubilo pri Eiffelovem stolpu? Prav nič. Še danes ima tisto slavo, kakor jo je imel tedaj, ko je bil odkrit.

Na svetu imamo posebne sorte ljudi, ki mislijo, da morajo biti povsod s svojim nosom. Tak ne bodo zadovoljni, da pogledajo Eiffelov stolp oddaleč. Oni hočejo biti ne samo prav zraven njega, ampak kar na njegovem vrhu. Vsaj so ljudem na razpolago stopnice, četudi niso posebno dobre. Poleg tega so na razpolago dvigala, ki te prinesejo v par minutah na vrh. Kdor to doseže, se lahko postavi, da je bil na najvišji zgradbi v Evropi. To odlično stališče zavzema Eiffelov stolp še danes.

Kdor se torej odloči, da se pelje ali gre na vrh tega stolpa, bo gotovo imel poleg sebe nekaj enakih radovednežev, kateri zastopajo vse narode tega sveta. Reklj smo, da je bilo v primeroma 64 letih nad 25 milijonov obiskovalcev. Torej bi bil povprečni obisk nekaj manj kakor pol milijona na leto. Zadnja leta pa je narastlo to število na milijon in še čez. Če hočete natančno število za eno izmed preteklih let, jo imamo za leto 1952. In ta nam pove, da je bilo v tistem letu en milijon 129 tisoč 637 obiskovalcev na Eiffelovem stolpu. Statistika nam kaže, da je bilo najmanj obiskovalcev v letu 1902. Zakaj se je to zgodilo, je nemogoče povedati. In zato je tedanja francoska vlada sklenila, da bo zaprla stolp za javnost. Tudi je bil stolp nedostopen za časa prve in druge svetovne vojne.

Ko je bil Eiffelov stolp postavljen in odkrit, je vse govorilo in pisalo o njem. Veste li, kdaj je bilo to? Za časa mednarodne svetovne razstave v Parizu leta 1889. Mogoče je še nekaj naših ljudi, ki se spominjajo na tiste čase. Zato ni nič čudnega, da je šla slava Eiffelovega stolpa po vsem svetu. Obisk prvo leto je bil nad dva milijona ljudi. Potem je šlo doli-doli da se je že v javnosti govorilo in pisalo, naj se Eiffelov stolp enostavno podre, ker nima nobene pomena. Pa se je nekako odlašalo s takimi načrti in Eiffelov stolp je prišel zopet do veljave.

Zgradba stolpa je veljala 7 milijonov 799 tisoč in 401 frank.

Postavljeno v našo valuto je to zneslo 1 milijon, 560 tisoč dolarjev. To je bila dokaj nizka cena, četudi je inženir Eiffel veljal za podjetnika, kateri je plačeval svoje delavce najvišje na svetu. To se pravi, plača je bila po—reci in beri—osemdeset centov na dan. In tedaj, bratje moji, je bil dan resničen dan, ko se je delalo po dvanaest ur. Pa kaj bi rekel 12 ur—od treh zjutraj pa do devetih zvečer.

Zanimivo je, da Eiffelovega stolpa ne lastuje država, to je francoska republika. Gospodari nad njim skupina ljudi, ki je znana s imenom Societe anoyne—po naše—družba brez imena. Dobila ni ta družba nikdar nobene podpore od države in ni nikdar vprašala za to. Sicer pa ni bilo treba, če pomislite, da je bil dohodek precej prvo leto nad šest milijonov frankov. To se pravi, precej prvo leto je prinesla vstopnina skoro toliko, kot je veljal ves stolp. Kdo je spravljal dobiček? Tista družba brez imena. In odkod je dobil stolp svoje ime? Razume se—da od tistega, ki ga je zamislil in zgradil—inženir Gustav Eiffel. Malo je manjkalo, da ni bil krščen na ime Bonickausen—tako se je namreč pisal njegov stari oče, predno je premenil ime na Eiffel.

Naravno je, da je ime Gustav Eiffel slovelo po vsem svetu. Kar je bilo važnih in velikih tehničnih del v Franciji ali kjerkoli drugje, so prišla skoro vsa v roke inženirja Eiffela. Med drugimi deli je dobil tudi nalogo leta 1893 za izdelavo vodnih zapiralnic v Panami. Toda prišlo je do znanih panamskih škandalov, v katere je bil zapleten tudi on, četudi ne po svoji krivdi. Živel je do visoke starosti—91 let in je živel ves čas v Parizu, koder se je videlo od vseh strani njegovo največje delo—Eiffelov stolp. Leto njegove smrti je 1923.

Zanimivo pa je, da je imel Eiffel polno nasprotnikov, ki so mu nagajali kjer in kakor so mogli. Še med zgradbo samo je bilo toliko nasprotstva in kritike v javnosti, da ni nikdo pričakoval dobrega konca. Posebno ostri so bili nastopi ljudi, ki so bili prominentni v svojih poklicih—pisatelji, pesniki, kiparji itd. Med njimi najdemo celo taka imena, kakor Dumas, Maupassant, Garnier itd. Nasprotniki na vseh koncih in krajih—a vsi skupaj niso mogli preprečiti nadaljevanja dela. In tako je prišel dan 6. maja leta 1889, ko je predsednik francoske republike Carnot otvoril odkritje stolpa. Vsa velika zgradba je bila dodelana v 27-tih mesecih. Rabili so vsega skupaj pet milijonov funtov jekla in zadelali so dva milijona in pol rivetov (rivets).

Največjo podporo je imel Eiffel od strani ljudstva, ki ga je občudovalo in podpiralo vse drugače, kakor razni inteligenti. Kakor hitro je svet izvedel, da je ta spomenik dodelan in izročen javnosti, so prihajali od vseh strani sveta in občudovali velikansko delo, katerega je ustvaril inženir Eiffel. Naj omenimo samo kralja v Senegal, ki je prišel s spremstvom 124 oseb nalašč v Pariz, da vidi na svoje oči delo, o katerem je govoril ves svet. Ta kralj je bil tako gignjen nad krasoto tega stolpa, da je zapisal v zlato knjigo besede:— "Ne morem verjeti, da je to delo enega človeka. Meni se zdi, kakor da je božje delo."

Eiffelov stolp sicer še prinaša nekaj dobička tistim, ki imajo delnice, a ni več tistega, kakor je bilo nekdanj. Hočem reči, kakor je bilo tedaj, ko je slavni inženir plačeval ljudem po 80 centov za delo enega polnega dne.

Kakor povsod drugod, so se tudi v Parizu spremenile cene. Stolp je imel precej kapitala, ko se je končala druga svetovna vojna. Rekli so, da je vsota znašala okoli desetih milijonov frankov. Ker pa je francoska valuta trpejala na izgubi, ni bilo to več v ameriških dolarjih, kakor okoli tisto tisoč. Ker je stolp dokaj trpel za časa druge svetovne vojne, ga je bilo treba popravljati. In deset milijonov frankov je šlo v zrak, kakor mehurček, katerega napraviš, če si z milom umivaš roke.

Stolp je ves iz jekla. To pa pomeni, da ga je treba barvati vsaj vsakih sedem let. Kadar ga barvajo, najamejo kolikor mogoče dosti ljudi, da gre delo hitro naprej. Vselej zbero letne mesece v ta namen, ko je dokaj sonca in le malo dežja. Veste, koliko barve porabijo za ta stolp? Nad 35 ton. Kakšno barvo pa rabijo? Do leta 1912 so rabili rumeno. To pa je tako jezilo Parižane, da so godrnjali, kakor berači, kadar začne dež ob kakem slovesnem žeganju. Potem so premenili barvo na rjavo vse do par let nazaj. Ta zadnja je bolj čokoladno rjava, kar ljudi vsaj toliko posladi, da je mir v kritiki.

Kako je pa kaj s stolpom samim—hočem reči, ali se kaj stara? Zgradba je dokaj močna in solidna. Če bodo skrivni lastniki gledali na to, da bo stolp vselej barvan o pravem času, bo lahko stal še stoletja. Ta stolp je tako važen za ves Pariz, da bi ne bilo prav, če bi izginil v večnost. Kaj bi bil naš New York, ko bi naenkrat izgnila zračna črta vseh visokih zgradb, ki silijo v nebo? No, nekaj enakega bi se zgodilo, če bi kdo slikal mesto Pariz in opozabil zraven na Eiffelov stolp.

Ali se je priljubil Parižanom Eiffelov stolp? Enim se je, drugim se pa menda ne bo nikdar. Tako pripovedujejo o nekem Američanu, kateremu je bil ta stolp tako napoti, da je puenišljal noč in dan, kam in kako bi ga skril. Nazadnje se mu posveti v glavi. Kakih poldrugi sto čevljev od tal je pri stolpu prvo nadstropje, koder je tudi kavarna. In ta Američan je začel hoditi redno v to kavarno, dasi je moral vsak dan plačati en dolar vstopnine. Tam je torej sedel in pisal—bil je namreč reporter. Po več mesecih pride enemu izmed natakarcjev na misel, da bi vprašal Američana, kaj se mu je na stolpu tako priljubilo, da pride vsak dan v kavarno. In veste, kakšen odgovor je dobil?

"Prihajam sem kaj ne zato, ker mi tobože ugaja stolp. Nak. Nikdar ne. Ampak rečem vam tako. To je edini kraj, koder se mi stolp tako skrjuje, da ga ne vidim."

Da pa so Američani kritični in hudomušni, nam najbolj priča povest nekega drugega Američana, ki je prišel prvič v Pariz. Ko stopi z vlaka, pogleda okoli sebe in prva stvar, ki ga je dregnila v oči, je bil Eiffelov stolp. Američan je stal kakor zamaknen in ni trenil niti z očesom. Nazadnje je bilo enemu izmed sopotnikov dovolj tega zijaanja. Pa su—ne onega pod rebra ter vpraša:— "Kaj pa tako zijaš? Ti si vendar iz New Yorka in ti gotovo ne bo imponiral ta pariški trahatar."

"Po pravici rečeno—stolp mi ne imponira. Ampak vsejedno bi rad našel kako primerno recimo newyorškemu Empire State zgradbo, ki je nekaj drugega."

"Če iščeš primere, ti jo dam jaz in sicer zastonj. Eiffelov stolp ni drugega, kakor newyorški Empire State building po petnajstem marcu, ko vlada pobere vse davke, kar jih je treba plačati."

Če to ni dobra, duhovita ter resnična primera, pa res ne vem, kje bi vam našel kaj boljšega.



MICHEL ZEVACO KRALJEVI VITEZ

ZGODOVINSKI ROMAN

(Nadaljevanje)

Ob polipetih je došel v Meudon. Sam ne vedoč zakaj, se je oglašil najprej pri Tatinski sraki. Zaspan hlapec mu je odklenil vrata in hitel zbuditi gospodinjko. Nikoleta je prišla, zavpila na ves glas in plosnila z rokami: Angouleme je smehljaše pogledal ženo, ki mu je bila vdana iz dna srca.

"Nu," je dejal, "zdi se, da vas moj poset preseneča, gospa Nikoleta?"

"Kako me ne bi, svetlost, saj ste bili vendar v Bastilji! Goto vo vas je kralj Ludvik pomiloštil?"

"Ne," je rekel vojvoda mrklo, "ni me pomiloštil, in kakor vse kaže, ne bo poslej niti pomiloščal, niti zapiral ljudi. Ali zdaj ne gre zame, Nikoleta. Prišel sem vas vprašat, kaj se je zgodilo novoga v gradu, ko me ni bilo tu..."

"Počakajte, svetlost," je dejala Nikoleta vsa zbegana, "potrpite minuto."

In vzdignila je roke proti nebu ter pustila vojvodo samega v njegovi osuplosti.

"Dobri ženi se meša!" je zamrmral Angouleme, čuteč, kako mu vstajajo v prsih huđe slutnje.

"Ona gotovo še ne ve, da se je Guise oklical za kralja! Najboljše bo, da krenem naravnost v grad. In če Violetta ni tam?" se je prekinil z grozo. "Če mi je bilo usojeno tudi to gorje?"

CHICAGO, ILL.
FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING CALL
DEarborn 2-3179

BUSINESS EQUIPMENT

EXTRA SPECIAL — Complete Small Sausage Machinery for small manufacturer.

Phone — Lombard 2815

WANTED TO RENT

RESPONSIBLE Couple and daughter 13, need 4-5 room unfurnished apartment. Prefer St. Mary's of Angel Parish.

ARmitage 6-4146 after 4:30

RESPONSIBLE Couple, 1 child, (expectant parents), need 5-6 room unfurnished apartment. Rent at once. Good location Northwest. Moderate rental.

BElmont 5-6458

RESPONSIBLE I. C. Draftsman, wife, 2 children, need 2 or 3 bedroom unfurnished apartment. Good location. Vicinity I.C. Moderate rental.

PULLman 5-8910

BUSINESS OPPORTUNITY

GOLD MINE — **MOTEL** — Restaurant. Unlimited for a good food man. Accident forces sale. Only \$23,000 down. 10 rooms in operation. 2 more 90% finished. New restaurant. Too large for a woman to handle.

Lombard 2815

ELECTRIC MOTOR REPAIR SHOP — Established 12 years same corner. Exceptional good deal. Leaving town. Call for appointment after 5 p. m.

Dickens 2-5656

TAVERN — Good location near Riverview, vicinity Belmont - Western - Clybourn. Well established business. Selling due to other interests. See to appreciate.

Lincoln 9-9449

GROCERY — Beverly Hills — Good business. Apartment in rear. Selling due to ill health. See to appreciate.

Hilltop 5-9108

Sedel je na klop, izkušaje se prepričati, da so strahovi prazni, in hkrati išoč vzroka, da ne bi šel.

"Oh, gotovo je tam! Toda bolje storim, ako pošljem najprej krčmarico, da jo ona pripravi na mojo vrnitev: njen razum je tako šibak in morda ne bi prenesel nenadne sreče..."

Tedaj pa so se odprla vrata in dvoje žensk je stopilo v izbo. Karla Angoulemskega je prešinil trepet mogočne, iskrene radosti. Vstal je, ves blede, ter iztegnil roke; še hip, in je stisnil na prsi Gizelo, svojo hčer, in Violetto, svojo soprogo! Krčmarica je stala zadaj, brišč oči s predpasnikom. Sledila je blažena ura, ki je izbrisala vse prebito gorje. Ko je minula prva ganjenost, se je začelo vpraševanje in pripovedovanje brez konca in kraja. Vojvoda je vročno razvijal načrte, kako se preselijo čimprej v varnejši kraj. Cinq-Marsa ni omenil niti z besedo. Gizela sama pri sebi je v teh minutah nemara mislila na Capestanga, toda izdala se ni. Šele nazadnje je oče nekaj namignil o markizovi nezvestobi, rekoč:

"Potolaži mte, dete moje. Vse moje življenje bodi odslej posvečeno vama. Najdem ti uglednega in plemenitega ženina, ki bo vreden tvoje roke."

"Oče," je odvrnila Gizela, "dala sem ti besedo, da poročim samo tistega, ki bo dovolj pogumen, da se osveti Conciniju za naše skupno trpljenje!"

"To bodi moja skrb!" je dejal Angouleme in stisnil zobe. "Maščevani bomo vsi, predvsem pa ona—tvoja mati! Uboga Violetta! Oh, morda se mi posreči, da ji z ljubeznijo in vdanostjo vrnem razum..."

Chicago, Ill.

DOMESTIC HELP

COMPETENT WOMAN for cooking - personal laundry - baby care. Own room. Stay. References. Top salary.

Lincoln 9-6780 Apt. 1104

HELP WANTED MALE

Box Factory

Scoring Machine Operator for Paper Boxes Steady Work Good Salary

A. Stein & Co.

1143 W. CONGRESS
MOntroe 6-2924

REAL ESTATE

ROOMING HOUSE — Uptown district. 10 units furnished. 4 room apartment for owner. Building and furniture for sale. Must settle estate.

UPTown 8-0373

BEAUTIFUL 5 room brick ranch type home with 2 car garage. Surrounded by 100 large oaks with 5 or 25 acres of land. Full price \$40,000.

Phone — Lemont 112

WISCONSIN FARM BARGAIN! Thorp, Wisconsin — 80 acres — 20 in plow, 60 pasture, woods, barn 25x50 ft. Modern home, glazed rear screened porch. Heatolator fireplace, concrete basement, shower, tubs. Delco oil heating and water system. School bus, milk route. Ideal for retirement plus income. Can raise vegetables, peas, string beans, cucumbers, etc. for quarantined sale to nearby cannery. Best offer. Write or call owner A. Lucas, 4906 Hull St., Skokie, Illinois.

Phone ORchard 3-1207

"Poglejte jo, oče! Poglejte ji v oči!" je dejala Gizela.

Do tega trenutka je izpregovorila Violetta le tuhtam kako besedo. Držala se je skromno, malone plašno, kakor je bila že dolgo njena navada v prisotnosti ljubljeneža moža. Vojvoda je prijel Violetta za roko ter ji pogledal v oči. In zdajci je jel trepetati.

Kakšen prevrat se je bil zgodil v Violettini glavi? Kaj je razbilo spone, ki so ji uklepale um? Kdo ve! Karel Angoulemski je videl le to, da so dobile žene oči spet tisto jasno prozornost, ki je znak duševnega zdravja; pred njim je stala Violetta nekdanjih srečnih dni! Z glasnim vzvikom je padel vojvoda na kolena.

"Ozdravljena!" je zajčal, pokrivaje njene roke s poljubi.

Violetta ga je nežno vzdignila k sebi. Nato se je ozrla v hčer, ki je molče plakala od vse te nepričakovane sreče, ter ji dejala s skrivnostnim glasom:

"Zdaj odpustim zeliščarju Lorenzu!..."

Napočil je dan; ura v Meudonskem zvoniku je pravkar bila sedem. Violetta in Gizela sta se odpravljali v grad: saj je trebalo le prekoračiti cesto. Baš ko je vojvoda ponudil soprogi roko, pa ga je ustavila hči z vprašanjem:

"Oče! Povedali ste nama, kako ste prišli iz Bastilje; zamolčali pa ste, kdo je bil vaš rešitelj..."

Vojvodov obraz se je zmrčilo. Kolikokrat in s kolikšno bridkostjo si je ponavljal v jetniški celici, da ljubi njegova hči Capestanga! In vselej se je zaklel iznova, da Gizela ne sme postati žena spletkarja in širokoustnega pustolovca, dokler on živi! Ali naj ji zdaj prizna, da ga je rešil prav ta siromašni bahač? Nikdar!

"Da," se je oglasila tudi Violetta, "povej nam junakovo ime, da ga zahvalim na kolenih: saj mi je vrnil tebe, Karel moj!"

Vojvoda je prebledel. Njegov pogled je obletel po vrsti hčer in ženo. Videl ju je, kako težko čakata besede. Že mu je bila na jeziku; toda uporno je stresel z glavjo.

"Njegovo ime?" je dejal zamolklo. "Morda pozneje—danes ne!"

Violetta je osupnila: zakaj govori Karel z nekakšnim skritim sovraštvom o možu, ki mu dolguje svojo prosost? Gizela pa je

trepetaje zaprla oči. Pred njeno domišljijo je vstala jasna slika mladeniča, ki se je vrgel takrat v meudonskem gozdu z levjo hrabrostjo med njo in njene napadale.

"To je on!" je zamrmala v svojem srcu. "Capestang je rešil mojega očeta!"

Vojvoda je velel gospe Nikoleti, naj da zapreči potno kočijo, ki je bila že od nekdaj spravljena v gostilni za vsak slučaj. Domenjeno je bilo, da se odpeljejo ob osmih zjutraj; trebalo je le še vzeti v gradu nekaj dragocenih papirjev in zaklad, ki je bil tam zakopan. Vojvoda, Violetta in Gizela so stopili na cesto.

Omeniti moramo, da so se prebivalci gradu le redko posluževali velikih sprednjih vrat; prihajali in odhajali so navadno skozi park, da se je zdelo poslopije tem bolj zapuščeno. Danes pa je krenila Gizela kakor slučajno proti glavnemu vходу. Ta vrata so imela svojo skrivnost, kar ni bilo nič redkega v tistih nemirnih časih. Ako si pritisnil zunaj na enega izmed mnogih medenih okraskov, so se odprla sama od sebe, in skrita vzmet jih je zaprla za teboj, kakor hitro si prestopil prag.



V blag spomin

ob četrti obletnici odkar je umrl naš ljubljani soprog in oče

Anton Kersman

Zatisnil je svoje mile oči dne 27. aprila 1951.

Štiri leta je poteklo, odkar si Ti zapustil nas, črna zemlja Te pokriva, a mi mislimo na Te ves ta čas. Sladko spavaj, ljubljeni!

Zalujoča soproga in otroci

Cleveland, Ohio, dne 27. aprila 1955.

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE. ENdicott 1-0583
Avtomobili in bolniški voz vedno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.
COLLINWOODSKI URAD:

452 EAST 152nd STREET Tel.: IVanhoe 1-3118

QUALITY AT A PRICE—EASY TERMS

STAKICH FURNITURE CO.

JAMES D. STAKICH, Prop.
IVanhoe 1-8288 16305 Waterloo Road

STORE HOURS: Monday, Thursday, Friday—9 A.M. to 9 P.M.
Tuesday-Saturday 9 A.M. to 6 P.M. — Wednesday 9 A.M. to 12 Noon

— PRIMEREN POPUST ZA STAR APARAT —

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

19461 SO. LAKE SHORE BLVD.

Pokličite:

IVanhoe 1-9382

Nič hudega ne sluteč je šla Gizela naprej, da ne bi motila očeta in matere, ki sta ji sledila zadaj, držeč se za roke in šepetaje o svoji obnovljeni sreči. Baš ko je hotela pritisniti na zaporni gumb, pa je začula za svojim hrbtom hrup in tik nato dvoje, troje obupnih krikov. Obrnila se je in zamrla v nepopisni grozi.

Iz vseh hiš v okolici gostilne so se zgrinjali možje z golimi meči v rokah! Bilo jih je več kot dvajset; navalili so naglo in molče kakor temne pošasti. Preden

je utegnila Gizela vzklikniti ali premakniti se z mesta, so zgrabili vojvodo Angoulemskega, zvezali ga, zamašili mu usta in ga vrgli v kočijo, ki so jo bili očitno pripeljali s seboj! Enako se je zgodilo z Violetto; nato so zaprli kočijo, osem ali deset jahčev jo je obkrožilo, in Louvignac—edini, ki je še živel izmed Concinijevih morilcev!—je zajahal na čelo. Voznik je švistnil z bičem, konji so se spustili v skok, in kočija je izginila v divjem diru, baštedaj, ko je Gizela z brez-

umnim krikom razprostrla roke, da bi planila k nesrečnim roditeljem...

"V Louvre!" je zarjul Louvignac.

In to ni bilo vse. Gizela je videla, da se ji bliža krdelo, ki ga vodi mož, režeč se od bledega, strahotnega zmagovalca...

"Concini!" je zajčala in se naslonila k vratom, kakor bi se ji zibala tla pod nogami.

(Dalje prihodnje)

NAZNANILO IN ZAHVALA

ob osmi obletnici odkar je umrla naša ljubljena mati in stara mama



Terezija Žele

Zatisnila je svoje blage oči 27. aprila 1947.

Mamo preblaga, kje si zdaj Ti, Tvoja ljubezen, Tvoje oči? V grobu zdaj Tvoje truplo trohni, v rajske višavah se duh veseli, Mama predraga, šla si od nas, vsi Te pogrešamo vedno vsak čas.

Zalujoči:

LOUIS in JOSEPH, sinova
JOSEPHINE poročena HIRTER, in
JUSTINE poročena GIROD, hčeri
sinovi, zeta, vnuki in vnukinje

Cleveland, Ohio, dne 27. aprila 1955.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem ter znanec, da je umrla naša dobra soproga in skrbna mati, stara mati, hči in sestra

1905

1955



ANTONIA FABJANČIČ

rojena BAN

Blagopokojnica je preminila nanaglo, zadeta od srčne hibe, dne 20. marca 1955. Civilni pogreb se je vršil dne 24. marca iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi na Highland Park pokopališče, kjer smo položili njeno truplo k večnemu počitku v naročje matere zemlje.

Pokojnica je bila rojena v vasi Slivje, fara Brezovica na Primorskem. Ob smrti ji je bilo 49 let.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti pokojne. Bilo nam je v tolažbo in dokaz, da ste jo spoštovali.

Najlepša hvala vsem, ki so pokojnici v spomin darovali v dobrodelne namene ali v gotovini.

Enako lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu, kakor tudi vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti ko je ležala na mrtvaškemu odru, in vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti na mirodvor, ter članom družtev, ki so nosili krsto.

Našo posebno zahvalo izrekamo sledečim, ki so prišli iz Sharon, Pa., na pogreb ter za cvetlice: Mr. Anton Valentinič, Mr. in Mrs. Joseph Codina, Mr. in Mrs. Anton Trontel, Mr. in Mrs. Tom Dimoff, Mr. in Mrs. Joseph Shine ter Mr. in Mrs. Joseph Cvelbar.

Hvala lepa pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinovi za vsestransko pomoč v naši bitkosti kot tudi za lepo urejen pogreb. Srčna hvala Mr. Joseph Banu, tajniku društva Ribnica št. 12 S.D.Z. in Mr. Johnu Krebel, tajniku društva Naprej št. 5 S.N.P.J., katerih družtev je pokojnica bila članica, za ganljiva govora ob krsti v pogrebem zavodu in ob odprtem grobu pokojnici v slovo. Najlepša hvala tudi pevcom pevskega zbora Zarja za zapete žalostinke ob krsti v pogrebem zavodu.

Se enkrat bodo izrečena naša topla zahvala vsem, ki so nam stali ob strani in nam bili v pomoč na en ali drugi način, ko nas je zadela kruta usoda, ki nam je iztrgala drago pokojnico. Hvala lepa tudi vsem, ki so izrazili svoje sočutje, pismo ali osebno.

Preljubljena soproga, mati, stara mati, hči in sestra! Tako nenadoma in nepričakovano si morala od svojih dragih, ki si jih tako ljubila in ki so Tebe ljubili! Ne moremo doumeti, da Te res ni več med živimi, a zaman Te iščejo naše oči, zaman prisluhnemo, da bi slišali Tvoje stopinje. Kruta je smrt, kar vzame, nič več nazaj ne da. Ostavila si nas žalostne, pogrešamo Te a spomin na Te si ohranimo v naših srcih do konca dni.

Počivaj v miru—snivaj sladko večni sen!

Zalujoči:

JOSEPH FABJANČIČ, soprog
MRS. LILLIAN OSTERS in MRS. RUTH TISHLER, hčeri
DEBBIE, vnukinja
MRS. MARY BAN, mati
ROSE BAN in MRS. STELLA MAHNIČ, sestre
v starem kraju pa brat JOSEPH VALENCIĆ
in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 27. aprila 1955.